

LAJTORJA

A Kölcsey Ferenc

Református Gyakorló Általános Iskola lapja

XV. évfolyam 1. szám 2013. október

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és józanság lelkét.”

/2 Tim 1,7/

Szeretettel köszöntöm a lap régi és új olvasóit 2013 októberében. Az új tanév kezdetére ismét megszépült iskolánk épülete. A nyári munkák közül kiemelkedik – a sikeres bolhapiac bevételének köszönhetően – az előcsarnok arculatváltása és a második emeleti leány és fiú mosdók teljes körű felújítása. A szép belső környezet minden bizonnyal hozzá fog járulni az eredményes nevelő-oktató munkához.

A 2013/2014-es tanév ugyanakkor az építkezés miatt nem ígérkezik könnyűnek. A régi tornaterem lebontásával és új-jáépítésével, az emeletráépítéssel, illetve a belső udvar átalakításával járó munkálatok erőteljesen befolyásolják mindennapjainkat, és sok türelmet igényelnek közösségünkől. 2013. szeptember 6-ig ki kellett üríteniünk az iskola épületének északi szárnyát, ennek következtében négy alsó tagozatos osztályt szaktantermek átalakításával ideiglenes helyen, a főépületben helyeztünk el. A szülők által a költözködéshez és a tantermek berendezéséhez nyújtott óriási segítséget ezúton is hálásan köszönjük.

A volt főiskolával közös udvar építési területté vált, emiatt az udvari szünetek eltöltésére és a napközis tanulók délutáni levegőztetésére rendkívül szűk helyen, a korábban rendelkezésünkre álló terület 1/5-én van lehetőségünk. A zsúfoltságot és a fokozott zajterhelést diákok és tanárok egyaránt érzékelik.

Jelenlegi tanévünket új képzési formák is színesítik. Az oktatással kapcsolatos jogszabályok változása lehetővé tette minden évfolyamra kiterjedő felzárkóztató foglalkozások, továbbá tehetségfejlesztő alkalmak szervezését. Együttműködési megállapodást kötöttünk a Református Pedagógiai Szakszolgálattal, így biztosítottá vált a logopédiai ellátás, a tanulási nehézségek korai felismerése és a fejlesztő foglalkozások megtartása.

Református iskolaként erősíteni kívánjuk kapcsolatainkat a református gyülekezetekkel, ezért a hetedik évfolyamra járó, megkeresztelt református tanulóktól elvárjuk a konfirmációs felkészítésen való részvételt.

Legfrissebb lapszámunk megjelenésekor már mögöttünk van több nagyszabású esemény, melyekről honlapunkon is olvashatók és láthatók tudósítások. Szinte nem múlt el hét intézményünkben megemlékezések, tematikus hetek, diák-önkormányzati rendezvények nélkül.

Az első negyedévet a Református Iskolák XVII. Országos Tanulmányi Versenyével zárjuk 2013. október 25-én.

Tanulóinknak és tanárainknak jókedvű és eredményes munkát, közös élményeket, a kedves szülőknek pedig sok örömteli pillanatot kívánok az egész tanévre.

*Ember Sándor
igazgató*

Uralkodj!

„Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon, az egész földön és mindenben, ami a földön csúszik-mászik.” (I. Mózes 1,26)

„És fogta az Úristen az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizzé.” (I. Mózes 2,15)

Most, amikor a Teremtés hetét ünnepelek, hadd kezdjem egy idézettel, amit biztosan sokan felismernek:

„Minden, ami él, egymáshoz kötődik, egyensúlyban áll. A király dolga, hogy érezze az egyensúlyt, vigyázzon a teremtményekre a szorgos hangyától az antilopig.” Talán emlékszel még az Oroszlánkirály című filmre. Így tanítja Mufasa Simbát arra, hogy milyen a világ, és mi lesz a feladata ebben a világban. Érezd az egyensúlyt, és vigyázz a teremtményekre!

Simba helyett azonban más ül a trónra. Aki nem tiszteli az egyensúlyt, és esze ágában sincs vigyázni a teremtményekre. A hatalmat átengedi a hiénáknak, nincs élelem, nincs víz. A túlélőket az éhenhalás veszélye fenyegeti.

A Biblia első lapjain a Teremtő Isten azzal bízta meg az embert, hogy uralkodjon a teremtett világ fölött. Uralkodni azonban többféleképpen lehet: jól vagy rosszul. Ha rosszul tesszük, annak súlyos következménye lesz: szennyezett folyók, kiirtott erdők, árvizek. Ha mindent felélünk és elpusztítunk magunk körül, akkor úgy járhatunk, mint a hiénáknak átengedett világ nehéz helyzetbe került lakói: nincs élelem, nincs víz...

Isten mást kér az embertől. Az első embert azzal bízta meg, hogy művelje és őrizzé a kertet. Az Éden kertet a Biblia írója úgy képzelte el, mint egy oázist a sivatagban, ahol meg lehet pihenni, fel lehet töltekezni. Földünket kék bolygónak is nevezik, hiszen a Föld több mint 70%-a víz. Víz, ami az élet feltétele. Bolygónk olyan a világegyetemben, mint az Éden kertje a sivatagban. Élettel teli. A mi dolgunk sem lehet más, mint őrízni és művelni a Földet. Vigyázni rá, felelősen, úgy, mint egy jó gazda. Hiszen ajándékba kaptuk, és tovább kell majd adni a gyermekeinknek. Hogy ők is élvezhessék majd az erdő csöndjét vagy a madarak énekét, ehessenek a fa gyümölcséből, és ihassanak a forrás vizéből. „Minden, ami él, egymáshoz kötődik, egyensúlyban áll.” A Te dolgod, hogy érezd az egyensúlyt, és vigyázz a teremtményekre a szorgos hangyától az antilopig.

Ámen Szilágyi Tamás

Kedves Gyerekek!

Szeretettel köszöntelek benneteket az új tanévben is! Ebben az évben rövid, de annál velősebb történeteket szeretnék megosztani veletek, amelyeken érdemes elgondolkodnotok! Íme, az első!

A kapitány macskája

Tekintélyes utasszállító hajó volt, ha nem is büszke óceánjáró. Az utasok a fedélzeten pihentek, olvastak vagy szunyókáltak, élvezték a friss tengeri levegőt és a nap meleg sugarait. Az idő remek volt, és úgy látszott, hogy tartós is lesz.

Csak a kapitány macskáján látszott, hogy nem érzi jól magát. Ide-oda futkossott a fedélzeten, és még az ingyencfaltokkal sem törődött, amiket egyébként oly mohón kapkodott el a jószívű utasoktól.

Azonban egyszerre elhallgatott a beszélgetés és nevetgélés. A fedélzeti tiszt a kapitány megbízásából a következő, nem valami kellemes utasítást olvasta fel:

- Mindenki hagyja el a fedélzetet, maradjon a kabinjában és további utasításig tartsa zárva az ajtaját.

Az emberek meg voltak döbbenve, és kérdésekkel ostromolták a tisztet.

- Miért kell ilyen szép időben a kabinjainkba menni?

- Mert vihar van kitörőben! – válaszolta a tiszt.

- Vihar?! Hát nézzen a kék égre, még csak szellő sem jár!!!

- Igaz, – mondta a tiszt – de nézzék azt a sötét foltot a látóhatáron! És nem vették észre, hogy a kapitány macskája úgy száguldozik a fedélzeten, mint valami megszállott? Ez az állat megbízhatóbb, mint bármely barométer!

Az utasok vonakodva engedelmeskedtek a parancsoknak, miközben a matrózok nagy sietséggel igyekeztek a fedélzeten mindent rögzíteni. Még egy óra sem telt el, s a kapitány macskájának igaza lett: vihar tört ki. Elnémult a nevetés. Mindenki felcsatolta a mentőövet.

„Még a gólya is tudja a maga rendelt idejét az égből – de az én népem nem tudja az Úr ítéletét” – olvashatjuk a Bibliában (Jeremiás 8,7), és bizony elgondolkodhatunk rajta. Sokszor mi sem vagyunk különbek, mint a hajó utasai. Nem vesszük észre a jeleket, pedig Isten sokszor óvni akar bennünket. Legyen figyelmeztetés ez a történet mindannyiunk számára, gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt, hogy komolyabban vegyük a mennyei Atyát és az Ő akaratát!

Így kívánok mindenkinek áldott tanévet!

Kurgyisné, Zsuzsa néni

Nagy Sarolta 1.b rajza

az 1. osztály alkotása

Új tanáraink

Fehérné Szóráth Márta vagyok. Az 5.a, b, c osztályokban tanítok hittant, és az 1.d-sek napközis tanító nénije vagyok. 10 évvel ezelőtt már dolgoztam az iskolában, de elkalandoztam Miskolcra, ahol kicsi elsősöket tanítottam írni és olvasni. Van két fiam: Koppány 5.-es, Botond 3.-os és nagyon szeretnek új iskolába járni. Szabadidőmben bicajozni és túrázni szoktam a családommal.

Orosz Eszternek hívnak, és egy öt gyermekes lelkészcsalád középső gyermekeként nőttem fel. Tizennégy évesen hagytam ott Ártánd nevű kis falunkat, amikor is beköltöztem Debrecenbe, hogy a Református Kollégium diákja legyek. Azóta már elvégeztem az egyetemet magyar és pedagógia szakon, majd egy évig külföldön, Szicíliában voltam önkéntes. Idén szeptemberben pedig mint pedagógiai asszisztens kezdtem meg a munkámat itt a Kistékában. Szabadidőmben szívesen néptáncolok, énekelek népdalokat, kézműveskedem, de közel áll hozzám a színház világa is. Ha tehetem, sokat főzök, vagy biciklizem a természetben. Mindenkinnek szép őszt, kellemes napokat kívánok!

Surányi Júlia vagyok, magyar és pedagógia szakos tanár. Az iskolában

pedagógiai asszisztensként dolgozom szeptembertől. Pályakezdőként egy hajdúböszörményi szakközépiskolában tanítottam, majd 6 évig otthon voltam a két kisfiammal. Bence 5 éves, Áron 3 éves, mindketten óvodások. Szabadidőmet a családommal töltöm a legszívesebben. Sokat kirándulunk, kertészkedünk, játszunk. Szeretek olvasni, recepteket gyűjteni és főzni.

Bodnár Lídiának hívnak, a 4. e osztály és néhány 4. c osztályos tanuló napközis tanító nénije vagyok. A napközi mellett hittanórákat is tartok. Régi álmom volt, hogy gyerekek között dolgozhassam, és Isten igéjét hirdethessem nekik. Szeretném mindenki felé Isten szeretetét sugározni. Fontosnak tartom, hogy sok időt töltssek a számomra kedves emberekkel, de nagyon szeretek süteményt sütni, olvasni és zenét hallgatni is.

Nagy Mariann Fruzsina vagyok biológia-környezettan szakos tanár néni. A 3. b osztály napközis tanító nénije vagyok, és emellett természetismeret tanítok az 5. évfolyamon. Debrecenben születtem, és a Kistékába jártam általános iskolába, azután a Refiben folytattam a tanulmányaimat biológia szakon. Majd jöttek az egyetemi

évek, 2009-ben végeztem és abban az évben egy középiskolában kezdtem el dolgozni, ahol biológiát tanítottam. Most szeptembertől kezdtem el itt az iskolában dolgozni, ahová úgy érzem hazatértem. Szabadidőmben nagyon szeretek kirándulni, olvasni és zenét hallgatni.

Nyíri Fruzsina vagyok, a gyerekeknek csak Fruzsina néni. Ez év szeptemberében léptem át először iskolánk küszöbét pedagógusként. Annak ellenére, hogy tanítóként már sok-sok tanév sorakozik mögöttem, hasonló kíváncsisággal és várakozással kezdtem a tanévet új iskolámban, akárcsak a kicsinyek.

Az 1.z. osztály napközis tanítója és hitoktatója vagyok. Délelőtti váltótársam, Szűcsné Gali Ildikó (Ildikó néni), az egész tantestület, valamint a gyerekek nagyon sokat segítenek a beilleszkedésben és abban, hogy otthonosan érezzem magam az iskolában. Minden nap elé nagy várakozással tekintek, hisz mind az osztályteremben, mind az iskolában nem telnek eseménytelenül napjaim.

Magamról röviden annyit, hogy egy turisztikai egyesület tagjaként, amikor csak tehetem, gyalogtúrázni megyek barátaimmal. Továbbá igazi kikapcsolódást jelent számomra még a kertészkedés és a süteménysütés.

Az új elsősök

1.a Osztályfőnök: Oláhné Soós Mónika

Buzási Attila, Dánielfy Diána Hanga, Demény Réka, Donka Ákos, Fekesházy Zsófia, Fekete Imre Gergő, Földvári Gergő Miklós, Hadnagy Péter, Horváth Kristóf, Juhos Patrik Milán, Kányási Arabella Éva, Kiss-Győri Imre, Korondán Ádám Miklós, Krajczár Dávid Géza, Leskovics Péter, Liu Chao Zhe, Mészáros Sára, Nagy Mira Mandula, Oláh Mira Karina, Péter Mira, Radócz Róbert, Rádi Balázs, Sári Gitta, Szabados Dorottya, Tang Jennifer, Tornyai Nóra, Török Regina, Váki Dorka, Végh Lili Luca, Veres Réka, Vona Balázs Márk, Zámboi Fruzsina

1.b Osztályfőnök: Bélteki Gáborné

Adomán János Boldizsár, Balogh Arienn, Barta Péter, Biró Rebeka, Bokor Attila Ronald, Breitenbach Fruzsina Anna, Cseke Gergő, Csorba Zétény Attila, Egyed Dániel, Fábián Anett, Fedor Lili Zsuzsanna, Göblyös Barna Zsombor, Gyarmati Árpád, Gyarmati Miklós, Harsányi Zalán, Istók Ádám, Juhász Emese, Klencs Dorottya Flóra, Kun Lidia Viktória, Lovas Liliána, Lovász Krisztián László, Mátrai Cecília Tamara, Nagy Sarolta, Németh Dominika, Ócsai László, Püski Benedek, Szatmári Virág Anikó, Szikszai Anita, Szilágyi Dorka, Tóth Virág Rebeka, Veres-Pataki Nándor, Vincze András

1.c Osztályfőnök: Kursinszky Viola

Bacsó Máté István, Czeglédi Zsófia Dóra, Demeter Zsófia, Fekete Balázs, Gyulai Sára Dóra, Horváth Szonja, Kapusi-Rentka Donát, Kálmán Dominik, Kelemen Martin, Kiss Dorottya Anna, Kiss Hunor, Kovács Bettina, Lukácsi Blanka, Mezősi Janka, Mike Bence Máté, Miklósvölgyi Boglárka, Mohácsi Ágnes Lili, Nagy Manna Kamilla, Papp Zalán, Patai Dávid, Petróczi Anna Fruzsina, Rác Dorottya, Szabó Csongor, Szirák Péter Dániel, Szőke Dániel, Szűcs-Karsai Ramóna, Takács Lili, Tóth Réka, Venter Dorka, Visky Boglár, Vitéz Kata Borbála, Zay Máté Barnabás

1.d Osztályfőnök: Orosz Magdolna

Ágoston Péter, Árvai Hédi, Bunda Bálint, Darai Laura Zita, Daróczi Ágnes, Dobos Dóra, Fejes Nóra, Garanyi Viktória Bernadett, Kecő Boldizsár László, Kertész Viktória, Király Gréta Enikő, Kiss Hunor, Kiss Rebeka Noa, Kiss Vivien, Kocsis Gréta Flóra, Kovács Ármin István, Kreuze Mirjam Ágnes, Leczó Levente, Matkó Laura, Molnár Lilla, Molnár Noémi, Nagy Judit Anna, Oláh Szilvia, Pál Zsófia, Papp Melitta, Péter Lili, Sárvári Dávid, Sólyom Imre, Tóth-Kurucz Luca Gréta, Tóth Lóránt, Varga Boglárka Regina, Várbiro Dániel

1.z Osztályfőnök: Szűcsné Gali Ildikó

Bacsur Tímea, Balpataki Bence, Balpataki Zsófia, Bende Vera, Bene Dóra, Cseh Flóra, Diviánszky Eszter, Enyedi Nikolett, Gábor Hajna Júlia, Gábora Bátor, Grecskó Marcell, Grubisics Zsombor, Harmati Kamilla, Illés Réka Anna, Kovács Júlia, Lada Orsolya, Lukasz Noémi, Magura Anna Luca, Magyar Krisztián, Máté Krisztián, Molnár Anna Leonóra, Molnár Sára Flóra, Nagy Emese, Péter Levente, Rápolti Laura Fanni, Sándor Bence, Serestyén Áron, Szatmári Balázs, Szikra Sára Réka, Tar Gyula, Teremy Ferenc, Varga Gergő

Hittantábor, 2013 - Beregdaróc

Nyár. Az a forró, perzselő belvárosi nyár. A Nap csak úgy ontja a meleget, a beton meg szinte lángra kap a talpunk alatt. A négy fal közt is csak az izzasztó hőség a társaságunk. Nem csoda hát, hogy ilyenkor szívünk elvágódik, messze az otthonunktól. A Görög szigetekre vagy éppen Dél- Franciaország tengerpartjára. De miért is kéne ilyen távoli vidékekre menekülnünk a kánikulától?

Kis hazánk rengeteg kellemes hellyel kedveskedik nekünk. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, Tarpa környékén, 5 kilométernyire az ukrán határtól található Beregdaróc község. Ez egy igazán kedves falucska, segítőkész lakossággal, viszonylag kis forgalommal és többnyire jó levegővel. Iskolánk egy kisebb csapata minden nyáron ellátogat ide, hogy egy fergeteges hetet töltsön hitünk - a keresztyénség- alaposabb megismerésével és persze temérdek mókával és kacagással.

Az eddigi évek során, mindenki élményekkel gazdagon tért vissza e táborból. És sokan döntöttek úgy, hogy az elkövetkezendőkben is részt vesznek rajta. Közülünk többen az idén már hatodszor-hetedszer tértek vissza Beregdarócra. Hogy minek köszönhető ez a nagy és lankadni nem akaró érdeklődés? Valószínűleg a jó szervezethez, a családiáras környezethez, és kísérőtanáraink táborozásbeli rutinjának és felkészültségének.

Tamás bácsi valamint Zsuzsa- és Hajni néni mindig valami újdonsággal rukkolt elő, de van néhány olyan dolog, ami szinte sosem változik. Az idei évben is a jól bevált 7 Csillag Panzió szolgált szállásul a táborozóknak. E hely időről-időre egyre varázslatosabbnak tűnik zöld füves udvarával, aranyhalakban gazdag tavacs-kájával, tágas ebédlőjével, rendezett szobáival, tiszta vízü medencéjével és jól karbantartott tenispályáival.

Amint buszunk befutott a szálló elé, mindenki örült módjára kezdte el magához kapkodni csomagjait. A lepakoláson pár perc alatt túljutottunk, így már indulhattunk is megkeresni a szobánkat. A legjobb szobák felkutatása a kezdeti időkben leginkább a honfoglalásra hasonlított, mert mindenki elsőként akarta kiválasztani, hogy a hét folyamán hol hajtsa álmra a fejét. Ennek ismeretében, Tamás bácsiék most is egy előre összeállított szobabeosztás alapján helyeztek el minket.

A bepakolást követően, utunk a tábor szívébe, a kerengőbe vezetett. Itt négy csapatra tagolódtak a társaság, melyek nevei, Doctor House, Csillámpónik<3, Hajnalcsillag és Empires [empájörsz] voltak. Ezen csoportoknak a hét hátralevő részében különféle feladatokat kellett megoldaniuk az aznapi bibliai történettel kapcsolatban, és néhány vetélkedőt is szerveztek számukra a táborvezetők. A csapatok tagjai sportmérkőzéseken is kipróbálhatták magukat. Volt úszás, foci és váltóverseny, is valamint a szokásos kora reggeli futást is megtartottuk. De aki nem érte be ennyi mozgással, annak a szabadidejében alkalma nyílt körbebiciklizni a falut.

A csapatok akkor sem télenkedhettek, amikor beesteledett. A szálló hátsó udvarán temérdek apró papírhaldacska várta, hogy rátaláljon egy szemfüles táborozó. Így hát zseblámpáinkat magunkhoz véve hold vadászatra indultunk. Az éjszakai égitestek mellett néhány sportszelet rejtekhelyét is felkutathattuk.

A hittanfoglalkozásokhoz egy másik, -korosztály szerinti- csapatbeosztás segítségével rendeződünk el. E foglalkozásokat általában úgy indítottuk, hogy felolvastunk egy-egy részt a Bibliából, majd megbeszéltük a hallottakat, végül pedig játszotunk néhány -a témával kapcsolatos- játékot.

Naponta kétszer volt közös éneklés, este pedig áhitat. Ezeket jó hangulat, meghittség és varázslatos, mesészerű légkör jellemezte, s rengeteg lelki táplálékhoz jutottunk általuk.

Persze a testünknek is szüksége volt némi tápanyagra. A konyhai dolgozók igazán kitettek magukért, és sok-sok finom falattal láttak el minket. Ízletes főztjüket úgy háláltuk meg, hogy besegítettünk a terítésnél és az ételek feltálalásánál. Néha egy kicsit túl nagy felfordulást hagyunk magunk után.

A kismilliónyi program mellett szabadidőből se volt hiány. Ilyenkor sokan lepihentek a szobájukban, zenét hallgattak, tv-t néztek, esetleg olvastak. De volt lehetőség ping-pongozásra, úszásra és lubickolásra, de használhattuk a pezsgőfürdőt is. Aki akart, a kézműves foglalkozásokon is részt vehetett.

A híres-neves Mozgólápot idén ismét célba vették néhányan. E hely környékére sikeresen el is jutottak. De sajnos az ide látogatóknak később rá kellett jönniük, hogy az egész lát területét lezárták.

Az egyik délelőttünk számháborúzással telt. Ezt kivétel nélkül mindenki élvezte. A kicsik és nagyok egyaránt óriási örömet leltek abban, hogy szaladgálhatnak, csúszhatnak-mászhatnak, zászlók után kajtathatnak, vagy csatakiáltásokat ordítozhatnak anélkül, hogy bárki is rájuk szólna.

Napközben sok barátság alakult ki. Egy idő után úgy éreztük magunkat mintha egy nagy összetartó család lennénk. De az élet igazán csak éjszaka indult be. Az udvaron őr állt és védte a tábor a be - esetleg kitolakodóktól. Viszont néha éppen a szobák voltak a turpisság helyszínei (esti filmnézés, vagy Pilinszky János verseinek felolvasása).

A móka később is folytatódott. Voltak, akik kreatív módon filmet forgattak vagy menyegzőt ültek.

Az utolsó előtti napon szokás szerint szalonnát sütöttünk. Ebben is majdnem az összes gyerek segédkezett. Akik mégsem, azok a parkolóban farolgattak egy kézi tárgocskával...

Már alkonyodott mikor hirtelen szakadni kezdett az eső. Valószínűleg az égiek sirattak bennünket, mert ők is tudták, hogy másnap már távozzunk erről a csodálatos helyről.

Brettenbach Fruzsina 1.b rajza

Szerencsére még hátra volt a „Ki mit tud?”, ami kellőképpen elterelte a figyelmünket a borongós időjárásról. Itt mindenki megmutathatta, hogy miben tehetséges. Színpadra álltak gyönyörű hangú énekes pacsirták, táncdalt éneklő csoportok, ifjú humoristák és még egy profi lufi-fújós is feltűnt köreinkben. Az érdekes produkciók és a sok nevetés után könnyen álomba merültünk. Az utolsó nap reggelén viszont korántsem volt ilyen egyszerű az ébredés. Amint kikászálódunk az ágyból, már kezdhettük is a poggyászaikkal való bibelődést. Mindent át kellett hordanunk a parókiára. Itt csak különféle nehézségek árán sikerült rendesen elférnünk.

Az utolsó versenyek még megrendezésre kerültek, de miután túlestünk az eredményhirdetésen, gyorsan benyomakodtunk a buszba és már indultunk is.

A hazafelé vezető út jó hangulatban telt. Csarodán megálltunk egy fagyaltozással egybekötött templomlátogatásra, majd folytattuk a buszozást.

Debrecen közelébe érve mindenki pakolászni kezdett. A telefonok sorra csörrentek meg, és a busz tele lett az aggódó szülők hangjával. Már nem volt sok hátra a végállomásig.

A lepakolást követően barátainktól búcsúzkodtunk, miközben a tömegben keresgeltük családtagjainkat. Még vissza-vissza szaladgáltunk a buszhoz ottfelejtett csomagjainkért, de az autók közben dudált, mennünk kellett... Ugyan senki sem mondta ki, de az idei tábor végérvényesen lezáródott. Egy szép emlék maradt csupán. Reméljük jövőre TE is eljössz, hogy bővítsd kis társaságunkat. Most már legalább tudod, hogy mire számíthatsz!

Ráday Zsófi 8.b

Nyári természetismereti tábor

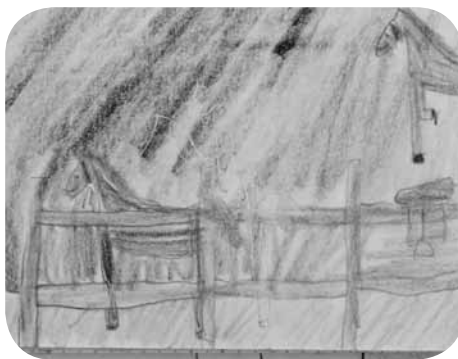
Néhány osztálytársammal öt napig iskolai táborban voltunk. Hétfőn kerékpárral érkezünk meg a Tamás tanyára, ahol pónin lovagoltunk, fogatoztunk, szekereztünk és sokféle állatot szeretgethettünk. Vonattal kirándultunk Nyíregyházára, a Vadasparkba. A fókák nagyon ügyesek voltak a bemutatón, sokat nevettünk ezen a napon. A botanikus kertben a gumifa levelének térhálós szerkezetére csodálkoztunk rá, mindemellett sok növényvel ismerkedtünk meg. Pénteken az élményszárazban lazíthattunk. Nagyon jól éreztük magunkat!

Sztancs Dóri és Székely Kitti 3.a

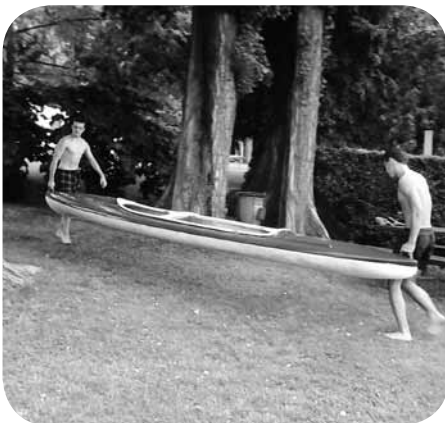
Szarvasi kajak-kenu tábor

A nyáron már második alkalommal mehettem Erzsike néni vízi táborába. Nagyon vártam az indulást, mert a tavalyi évről sok szép emlékem maradt, ami idén is gyarapodott. Minden napunkat vízi túrával kezdtük, amelyek során elmentünk a Bika-zugba, sőt, egészen a Szivornyáig is. A túrák néha egészen fárasztóak voltak, de a jó hangulat és a Körös szépsége kárpótolt minket. Miután visszatértünk, pihentünk egy kicsit, és már rohanunk is a röplabda vagy a foci pályára. Ha melegünk volt, a vízbe ugráltunk, vagy hűsöltünk az árnyékban. Az utolsó napon több dologban is összemérhettük tudásunkat, például úszásban, evezésben vagy ping-pongban. Zárásképpen pedig megválasztottuk a tábor emberét. Az öt nap legszebb emléke számomra a táborút volt, amikor mindannyian összegyűltünk, és szalonnát sütöttünk. Remélem a következő nyáron is ott lehetek!

Keczeli Dávid 7.a

Sztancs Dóra 3.a. rajza

Nyári táborozás Magdi nénivel Szögligeten

Szögliget Miskolctól 60 km-re északra helyezkedik el egy völgykatlanban, a magyar-szlovák határtól 4 km-re délre. A táborozás 2013. július 29-től augusztus 2-ig tartott. A táborba különjáratú busszal érkezünk.

Ezután elfoglaltuk szálláshelyünket. Magdi néni bemutatta a szálláshely körüli terepet.

A táborozás ideje alatt megnéztük a környék nevezetességeit: a katolikus műemlék templomot, a diósgyőri várat és Szögligeten a Duber István tájházat, ahol sok régi tárgyat, eszközt láttunk. Elmentünk az Aggteleki cseppkőbarlangba, ahol a zene hangjaira megvilágították a különböző cseppkő együtteseket. Így egy nagyon varázslatos előadást láttunk. Ellátogattunk a Ménestóhoz is, amely a Ménés-patak felduzzasztásával jött létre.

Hazafelé menet megtekintettük Szinpetriben a világ legnagyobb könyvét, valamint nagyon régi bibliákat, egy vízi malmot és a hegy oldalában kőből kirakott szalamandrákat.

A táborozás ideje alatt nagyon sokat túráztunk. Volt olyan nap, amikor 10 km-t is megtettünk. Vacsora után, fürdés előtt minden nap naplót készítettünk, amibe leírtuk, hogy aznap mit csináltunk. A táborozás végén volt bátorságpróba, ami után buliztunk a táborút mellett. Nagyon jól éreztük magunkat, sok új ismeretre tettünk szert. Mások is szeretnék elmenni Magdi néni által szervezett táborba.

Jakics Mercédesz és Pótor Zsófia 4.a

A hittan tábor

Nagyon jó volt a tábor, jó helyekre mentünk, például a Tímárházba. Ott engem a fazekas fogott meg, mert nagyon szeretek agyaggal dolgozni, de a sajtkészítő bácsi is érdekes munkát végez. Amikor azt mondtam, hogy meg lehet kóstolni a sajtot, akkor azt mondtam magamban: –Na végre!

A másik különlegesség a Református Kollégium volt. Ott a Kollégium Múzeumát néztük meg. Nekem az állatok tetszettek, mint például a keselyű, a hiúz, a kolibri. Tetszett a vetítés, amikor megmutatták, hogy milyen volt régen a Kollégiumban. A harmadik, ami nagyon tetszett, az a Nagyerdő volt. Voltunk a Vidámparkban, a játszótéren, az erdőben számháborúztunk. A tábor nagyon jó volt, remélem többször is mehetek. Az utolsó napon mindenki várta, vajon mi fog történni. Megmondom: a strand! A strandon sokat játszottunk. Nagyon szeretnék megint menni hittan táborba. Nagyon szeretem ezt a tábort.

Lukasz Marcell 5.z

Lovász Krisztián 1.b

Angoltábor Szarvason

Június várva várt napja mindig az angoltábor! Sok gyerek gyülekezett az iskola udvarán reggel 8 órakor! Az út kb. 3 óra volt! Mindenki alig várta, hogy csobbanhasson egyet a Körösben! Ezt viszont megelőzte a tábori szobák kiosztása és a heti feladatok és szabályok egyeztetése, amit Timi néni és Tanbá mondott el nekünk! Ezek után viszont már csak a móka következhetett! Kezdetét vette az utolsó napon lévő kenu és kajak versenyre való felkészülés amire a táborban eddig még nem került sor! Délben elindultunk ebédelni, ami egy nagyon szuper étteremben volt. A kaja minden nap fantasztikus volt! Ebéd után mindenki pihent, mi lányok napoztunk, a fiúk pedig úsztak és eveztek! Tanbá megörököltette a gyönyörű ugrásainkat (természetesen a vízbe ugrottunk!)! Este a fiúk és pár lány elmentünk focizni! Tanbá bemutatta a csúszós fűvön, hogy ő még spárgázni is tud!

Második naptól kezdve minden nap angoloztunk, ami nagyon játékos volt, és egyáltalán nem megerőltető! Evezős túrákat, ping-pong és röplabda meccseket játszottunk! Minden este kimentünk focizni, ahol persze mindig az én csapatom nyert! XD Mint az elmúlt években, ebben az évben is volt számháború, ami mindenki számára felejthetetlen élmény! A játékba még Milla is beszállt, képviselni a legkisebbeket! 3 menetből kettőt az én csapatom nyert amiből az egyik nyereséget Millának köszönhetjük! Az utolsó menet csaknem 45 percig tartott, a végén már majdnem vére ment a játék, de a kék csapat feltalálta magát és olyan helyre dugta a zászlót, hogy a pirosak véletlenül se találják meg! Üzenem a kék csapatnak: - jövőre visszavágó! :)

Örök emlékként őrizzük a Tanbá által napról napra készített személyre szabott kis karikatúránkat, amely az asznapi élményeinkről, napirendünkről készült! Az utolsó nap szerintem mindenkinek szomorú volt, de egyben szép és örömteli emlék is, mivel ezen a napon voltak a táborzáró vetélkedők és az evezős versenyek, és a búcsú! Mindenki nagyon szépen teljesített és nagyon jól érezte magát! Az esős idő ellenére meg a szalonasütés sem maradt el! Mindenki nevében köszönjük ezt a tartalmas hetet és a sok sok tábori emlékeket Timi néninek és Tanbának! Ha Ti is át szeretnétek át élni ezeket a csodálatos emlékeket, GYERTEK VELÜNK JÖVŐRE!

Ökrös Janka

Szilágyi Dorka 1.b. rajza

Egy remek délután a Kutatók Éjszakáján!

2013. szeptember 27-én osztályfőnökünk, Juhász M. Tünde tanárnő elvitt bennünket a Kutatók Éjszakájára, a délutáni és kora esti programokra.

Mindenki nagy izgalommal várta az első előadást, amelynek helyszíne: az Agrártudományi Egyetem főépülete volt, ahol egy érdekes előadást láthattunk, aminek címe: Látjátok ha eljötTÖK! A rövid, tökfajtákról szóló előadás végén tökökből készült ételeket kóstolhattunk, mint például: töklekvár, tökleves, tökös rétes. Sokan közülünk alig hitték el, hogy miből is készült, amit esznek. Ezután az egyetem bemutató kertjében többféle növényvel ismerkedtünk, meg mint: bazsalikom, padlizsán, levendula, borsmenta, kolbásztök. A bemutatót követően egy körülbelül 1,5 méter hosszú, érdekes formájú kolbász-tököt kapott az osztály ajándékba.

A következő helyszín a Debreceni Egyetem Sportpályája volt, ahol a fiúk focizhattak, és akik akarták, megtanulhatták a box sportág alapjait, majd kipróbálhatták elsajátított ismereteiket egy interaktív mérkőzésen. A technikánkon még kell javítani, de most tudjuk, hogyan lehet legyőzni az ellenfelet anélkül, hogy akár egy újjal is hozzáérnénk a számítógépes technológiának köszönhetően.

Az egyetemi szökőkútnál felszálltunk a városnéző kisvasútra, amivel átmentünk a kassai úti egyetemek érintésével az Atommagkutató Intézetbe. Itt érdekes fizikai kísérleteket láthattuk: többek között megtapasztaltuk hogyan viselkedik a nem newtoni folyadék, óriás buborékot állíthattunk elő, és bekukkantottunk az UV szoba rejtelmeibe. Itt megtudhattuk, mi a különbség a foszforeszkálás és a fluoreszkálás között. Érdekes volt látni, ahogy a színes kiemelő és a körömlakk fluoreszkál az UV fényben.

Nagyon élveztük ezt a délutánt. Sok érdekességet tanultunk és láttunk. Nagyon remélem jövőre is elmegyünk.

Gaal- Kovács Dóra és Gőz Anna 6.b

Magyar-lengyel diákcseré program

Utazás Krakkóba 2013.szeptember 22-27.

Nekem nagyon tetszett az egész lengyel út. Krakkó gyönyörű város. Első nap a sóbányában voltunk, ahol azon kívül, hogy rengeteg volt a só, voltunk egy templomnak kialakított részben is, ahol gyönyörűek voltak a csillárok. Kóstoltunk sós vizet, aminek borzalmas íze volt. A városnézés jó volt, bár félúton elkapott minket az eső, és mindenki teljesen elázott. Volt kvíz is rengeteg vicces feladattal. A csapatunkkal bejártuk a várost. Voltunk Zakopane-ban, ahol átmásztunk egy barlangon. Nagyon vicces volt, mivel alig volt néhány korlát, itt-ott pedig csak egy-egy alumínium lemez szolgált arra, hogy ne állj bokáig a vízben. Az órák... hát igen, az órákból nem sokat értettünk, főleg a történelemből, de a kerámiázás nagyon tetszett. Utolsó nap egy karácsonyfadísz-gyárba látogattunk el, ahol kézzel készítették a díszeket, és ezt mi is kipróbálhattuk. Az én gömböm nem sikerült valami jól, de az biztos, hogy a végére mindenki úgy nézett ki, mint egy diszkó gömb a sok csillámporttól. A hazaút elég hosszúra sikeredett, de szerencsére épségben hazaért mindenki. Összességében nagyon tetszett ez a pár nap. Ha tehetném, szívesen visszamennék.

Oláh Zsuzsa 7.c, Kovács Ágnes 7.c

Londoni kirándulás

Világunk hatalmas és sokszínű. Az általános tananyag csak egy töredékét ismerteti meg velünk annak a csodának, ami körülvesz bennünket. Ám a mi iskolánk mindent megtesz azért, hogy diákjai tájékozottak és tapasztaltak legyenek. Többek között ennek az érdekében vettünk részt egy – nyáron megszervezésre került – londoni kiránduláson. Buszunk augusztus 8-án, délután 4 órakor indult Debrecenből. Három iskolából jött diákokból, tanárokból, és néhány szülőből, illetve kistesóból állt össze kb. 50 fős csoportunk. Az első éjszakát a járművön töltöttük. Természetesen – mint azt oly sokan vártuk – hatalmas volt a nyüzsgés. Néhányan mulatós zenével szórakoztatták magukat. Páran végeláthatatlan zugevésbe kezdtek. Mások pedig csak csendben nézték a filmeket a busz tévéjén. Végül hajnali 4 körül egy kis alvásra is sort kerítettünk. Első állomásunk Brüsszel volt. Itt ellátogattunk a város

főterére ahol az aranyozott kupolák és az épületek falait díszítő gyönyörű szobrok mindenki tekintetét magukra vonzották. Sokak szerint Európa egyik legszebb helyén sétálgattunk.

A hosszú nap végén, végre megérkeztünk franciaországi tranzit szállásunkra. A következő reggelin innen indultunk tovább Anglia felé

Egy fél óra múlva már Calais-nál várakoztunk az útlevél ellenőrzésre. Miután becekkoltunk, fel is szállhattunk a kompra és megkezdhettük átkelésünket a La Manche csatornán. A hajóút hangulatos volt. A belső részben éttermeknek, egy kis boltocskának és egy játékbárlangnak is volt hely. De az időnk nagy részét a fedélzeten töltöttük, ahol a legjobban ki tudtuk élvezni a tengeri szél pajkos simogatását. Minden oldalról körülvevett minket a vakítóan kék víz. A távolban már látni vélhettük a doveri fehérsziklát.

(ezt leginkább a pénztárcánk bánta). A Soho centrumának tekintett Picadilly Circus és a kínai negyed is szerepelt a listánkon. A Madame Tussaud's viasmúzeumba is eljuttunk ahol a királynő, Rihanna, Johnny Depp vagy éppen Shrek szobrával is fotózkodhattunk, illetve akinek kedve volt hozzá, megnézhetett egy 4D-s filmet a Marvel – hősről. Végül a - szintén a város jelképének tartott óriáskerékre – a London Eye-ra is felülhettünk.

Am egyszer vissza kellett térnünk kontinensünk partjaira. A kikötőtől csak néhány órányira volt Franciaország szíve. Először Párizsba kanyarodtunk el. Itt megmáztuk az Eiffel tornyot, ahonnan lélegzetelállító panoráma nyílt az egész fővárosra. Ezt követően egy rövidke sétában volt részünk.

Az éjszakát egy Párizs környéki F1-es szállóban töltöttük. A következő napot pedig Disney Land-ben , ahol felülhettünk a hajmeresztő hullámvasutakra, benézhattunk Csipkerózsika kastélyába és a bátrabbak még a rémségek házát is megjárhatták. A sok móka után az étkezésekben és az ajándékboltokban fújhattuk ki magunkat.

A hazafelé buszozásból sem maradhatott ki a mulatós zene és a „kedvenc” török muzsikáinkat is előszeretettel hallgattuk. Énektudásunkat megcsillogtatva búcsúztunk el a fényűző Nyugat-Európától, és köszöntöttük kis hazánkat. Nagyon hamar magunk mögött hagytuk az idegen tájakat. Pár óra elteltével már majdnem Magyarország határánál voltunk. Mikor ez mindenkiben tudatosult, örült zibongás keletkezett. Az együtt töltött napok emlékei hadseregként rohamoztak meg minket. A maradék időnkben próbáltunk minél többet lenni a régi barátokkal és az újdonsült cimborákkal. Telefonszám cserét bonyolítottunk le és kétségbeesetten ígértünk, hogy tartani fogjuk a kapcsolatot. Nem minden szem maradt szárazon. Egyre közeledtünk Debrecenhez, de ezzel együtt a távolság is nőttön-nőtt köztünk és Anglia között. Mikor végleg megérkeztünk, megszakadt valami. Az út már csak a gondolatainkban élt. A helyek, az emberek, az egész.

Ezt talán csak most érezzük igazán. Az érzelmek már tompábbak, az emlékek fakulóban vannak. Szívünk örökké vágyakozni fog még egy ilyen kaland után.

Közeledtünk az angol partokhoz. Ezt az egyre szaporodó, szemtelen sirályok hada is jelezte.

Amint kikötöttünk Doverben, annyira megörültünk az angol földnek, hogy legszívesebben ujjongva leszaladtunk volna a kavicsos partra. Ezt észelve - a tanárok engedélyeztek is nekünk egy kis szabadidőt. Ez nagy részben kögyűjtögetéssel és csoportképek készítésével telt.

Dover után Canterbury felé vettük az irányt, ahol egy hatalmas katedrális tekinthettünk meg. A városkában ajándékboltokból sem volt hiány. Mindenki vásárolhatott kedvére. Később egy rochesteri múzeumba is betértünk.

Londonba az esti órákban érkezünk meg. Az utazási iroda úgy tervezte, hogy mindenki egy csendesebb kertvárosi részben legyen elszállásolva. Családok láttak vendégül minket. Kettesével – hármassával rendeződünk el. A szállásadóinknak gondoskodnia kellett megfelelő helyről, ahol álmra hajthatjuk fejünket, reggeliről és vacsoráról, illetve kötelesek voltak minimum 2 db szendvicset, friss gyümölcsöt, folyadékot és némi rágcslalivalót csomagolni nekünk egy napra. Általában fél nyolc körül érkezünk vissza a találkahelyre, ahonnan a messzebb lakókat kocsival vitték el, de akiknek közelebb volt a háza, azok gyalog is közlekedhettek. Az, hogy angol családoknál lakhattunk, nagyban elősegítette a nyelvgyakorlást, a kultúrájuk megismerését, és a tipikus „english breakfast” megkóstolásával betekintést nyerhettünk a gasztronómiájukba is.

Összesen 4 teljes napot töltöttünk el Londonban. Nagyon sok nevezetességet láthattunk, többek közt a Parlamentet és óratornyát, a Big Bent - mely mára már az ország egyik szimbólumává vált. A híres-hírhedt Tower Of Londont, a Szent Pál Katedrális melynek tetejéről beláthattuk az egész várost. A történelmi Trafalgar Teret, Nelson admirális szobrával, valamint a British- és a Natural History múzeumot.

Tanáraink a kultúra mellett a szórakozást is fontosnak tartották. Éppen ezért London szabadidő központjai közül is meglátogattunk néhányat. Eltöltöttünk egy kis időt a messze földön híres bevásárló utcán, az Oxford street-en

Amerikában töltöttem az utolsó óvodai évemet

Egy évvel ezelőtt apukám azzal állított haza, hogy külföldi munkalehetőséget kapott és a családuknak eltölthet egy évet Austin városban, ami az Amerikai Egyesült Államok, Texas államában található. Az első gondolatom az volt vajon milyen lesz az itthoni barátok, az óvoda, a jól megszokott dolgok nélkül, ugyanakkor nagyon kíváncsi lettem, milyen lehet a világ másik oldalán élni, óvodába járni és ott amerikai gyerekekkel megismerkedni.

Miután kipihentem a hosszú, de érdekes utazás fáradalmait és sikerült hozzászoknom a hét órás időkülönbséghez, a szüleim választottak egy óvodát, ahol folytathattam a Magyarországon elkezdett felkészülést az iskolára.

A debreceni óvodától ez nagyon sok mindenben különbözött. Az egyik különbség már az első napon szembetűnő volt, mert az óvoda, amire szüleim választása esett, egy egyházi intézmény volt, tulajdonképpen egy modern, új építésű templom, ami hétköznapióként óvodai foglalkozásoknak adott otthont. Így nem csodálkoztam, hogy minden csütörtökön a templom nagyermeiben zenés bibliai történeteket hallgattunk, ez volt az egyik kedvencem.

A többi foglalkozást is nagyon szerettem, érdekes feladatokon, gyakorlatokon keresztül tanultunk sok mindent, sokat kísérleteztünk és amin először meglepődtem, betűket és számokat is írtunk.

Az óvónénik is nagyon kedvesek voltak, eleinte csak keveset értettem, abból, amit mondtak, de az év végére már nagyon jól hozzászoktam ahhoz, hogy mindenki angolul beszél. Pontosabban egy csoporttársamat kivéve, aki szintén magyar volt és ugyanúgy Austin-ban élt a szüleivel. Természetesen azért mi is adtunk egy kis magyar leckét az amerikai barátainknak.:-) Érdekes volt személyesen átélni a különböző eseményekre való felkészülést és ünneplést. Például Valentin napon szeretet kár-

tyákat készített mindenki mindenkinek, húsvétkor pedig tojás- vadászatot tartottunk az óvoda udvarán, a ballagáson pedig egy zenés műsort adtunk elő és „diplomát” vettünk át nagy ünneplés közben.

Az óvoda mellett nagyon sok más élményem is volt Texas-ban, jól éreztem magam, hétközben jártam zeneovira és teniszre is, hétvégéken rengeteget kirándultunk, sok szép helyen jártam és még azt is sikerült megtapasztalnom, milyen az, mikor napokon keresztül 45 fok van.:-)

Természetesen hazatérni újra Magyarországra is nagyon jó érzés volt, örülök, hogy iskolás lettem, érdeklődéssel várom milyen lesz „Kistéka” lenni.

Magyar Krisztián 1.z

Minden napra egy... világnap

Mindennapi életünkben kevesen gondoljuk, hogy mennyi dolog van a világon amire érdemes és kell is figyelni! Ezért ebben a tanévben is folytatjuk rovatunkat, hogy Ti is tájékozódhassatok arról – persze a teljesség igénye nélkül – inkább csak ízelítőt adva – a jeles napok sokaságáról.

A TERMÉSZETI KATASZTRÓFÁK ELLENI KÜZDELEM NAPJA- OKTÓBER 2. SZERDÁJA

Katasztrófafilmek. Mind ismerjük őket: kitör egy vulkán, esetleg kezdetét veszi a második jégkorszak, az emberek pedig – igazán nem hibáztathatjuk őket – pánikba esnek. Ilyenkor mindig feltűnik egy ismeretlen tudós, aki mindent elrendez, a film végén pedig megnyugodva dőlhetünk hátra. A valóságban azonban még várunk kell az ilyesfajta hősökre. A folyamatos pusztítás, a természet rendjének felborítása miatt egyre gyakoribbá válnak ezek a szörnyű katasztrófák. Rengeteg ember vesztette el életét, otthonát, vagy hozzáférését az alapvető szolgáltatásokhoz. Mindezek miatt az ENSZ 1989-ben kinevezte október második szerdáját a Természeti Katasztrófák Csökkentésének Nemzetközi Napjának. Ezt a határozatot a közgyűlés évről évre megerősítette. Célja a megkárosított lakosság támogatása és az, hogy minél többen észrevegyék, milyen fontos szerepük is van a katasztrófa-kockázatok csökkentésében és tegyenek azért, hogy a jövőben lehetőleg minél kevesebbszer kelljen átvészelnünk egy-egy természeti katasztrófát.

A MAGYAR TUDOMÁNY NAPJA -NOVEMBER 03.

Az Akadémia 1997 óta emlékezik meg a Magyar Tudomány Ünnepeiről. Az Országgyűlés 2003-ban nyilvánította hivatalosan a Magyar Tudomány Ünnepevé november 3-át, azt a napot, amelyen 1825-ben Széchenyi István birtokainak éves

jövedelmét ajánlotta fel a tudós társaság megalapítására, és ezzel lehetővé tette a Magyar Tudományos Akadémia megalapítását.

A hivatalos indoklás szerint az "Országgyűlés a tudomány társadalomban betöltött szerepét kiemelkedően fontosnak, a tudomány művelése és fejlesztése érdekében végzett tevékenységet elismerésre és kiemelkedő támogatásra méltónak tartja" ezért e napot az a 2003. évi XCIII. törvénnyel a Magyar Tudomány Ünnepevé nyilvánította.

FÜSTMENTES VILÁGNAP- NOVEMBER 17.

A tradícióvá növekedett nap alapötletét 1971-re tehetjük, amikor egy kormányzó arra kérte a polgárokat, hogy egy napig ne dohányozzanak. A pénzből pedig, amit aznap dohányárura költöttek volna, támogassanak egy helyi középiskolát. Az ötlet népszerűséget váltott ki az Amerikai Rákellenes Társaságban. Nekik egymillió embert sikerült rábíniuk arra, hogy egyetlen napig bírják ki dohányzás nélkül. 1977-ben már minden állam csatlakozott a mozgalomhoz, ami ekkor kapta az egységes "Smokeout Day", magyarul Füstmentes világnap nevet.

A felnőttek kb. 40 százaléka dohányzik, évente átlagosan három ezer szál cigarettát szívnak el. Magyarországon minden ötödik haláleset köthető dohányzáshoz. Ezek az adatok elég aggasztóak, éppen ezért tennünk kell saját- és társaink egészségének megőrzése érdekében.

Juhász M. Tünde néni

Lapozgató

Lukáts János: A négylábú kapitány

Igaz is, eddig nem mondtam: Vidor vagyok, a terrier. Be kell mutatkoynom, és elmondani, miért szerepelek ebben a történetben, mert a végén még azt fogják gondolni, hogy ember vagyok. Nem mintha bármi bajom volna az emberekkel, de hát végül is: az ember – ember, a kutya meg kutya... De ne vágjunk a dolgok elébe! – kezdi Vidor kalandos élettörténetének elbeszélését. Ő volt ugyanis az a kutyus, akiről még az újságok is megírták: Huszonnégy napig étlen és szomjan hanykolódott egy hajótörött matrózkutya a Csendes-óceánon. A kis foxterrier kutyust makacs hűsége tette világhírűvé, mert rendületlenül bízott gazdája segítségében. A gazda pedig expedíciót szervezett. De ne vágjunk a dolgok elébe!

Szentiványi Jenő (1909-1986)

A görög gálya titka. Bp., Móra K., 1992. 138 p. Ifjúsági regény

Minden kalandok ősi színhelye, a tenger, a mai ember számára is sok meglepetést tartogat. Egyszer kihaltak hitt ősvilági hal kerül elő a mélyből-élve; másszor meg hajdani hajókatasztrófák nyomait tárják fel a kutatók, rég letűnt kultúrák sértetlen maradványait emelik újra napvilágra.... Néhány évtizede a marseille-i öbölben találtak rá a könnyűbúvárok-hallatlanul izgalmas körülmények közt – egy kétezer esztendő görög gályára. Az elsüllyedt hajó rakományának nagy része sértetlen maradt, s a tudósoknak ez adott alkalmat, hogy megoldjanak egy történelmi rejtélyt.

Búzakoszorú

A búzakoszorú átmérője 25 cm. A díszítéshez a következő hozzávalók szükségesek:

Anyag:

25 cm átmérőjű szalmagyűrű

Levágott szárú búzakalászok, a szárak hossza kb. 3 cm

50 cm hosszú, 2,5 cm széles lila-fehér kockás szalag

1 m hosszú, 0,5 cm széles, lila-fehér kockás szalag

1 m hosszú, 4 cm széles, lila-fehér kockás szalag

50 cm hosszú, 4 cm széles, lila-fehér szaténzalag

Ragasztó

Elkészítés

A búzakalászokat pikkelyszerűen egymásra rendezzük és arany színű dróttal a szalmagyűrű elülső oldalához kötjük. A masni 2,5 cm széles kockás szalagból készül, és egy másik (0,5 cm széles) kockás szalag tartja össze.

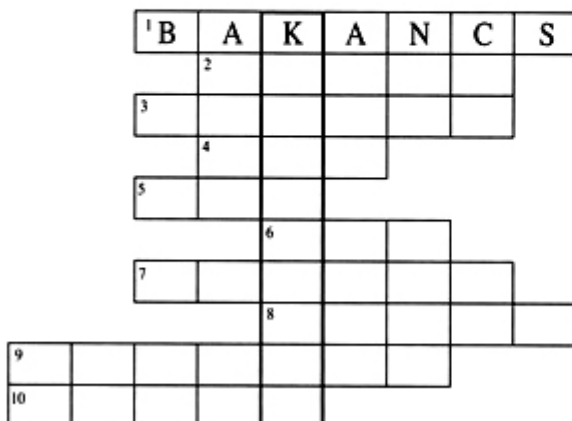
A masnit tűvel vagy ragasztóval erősítjük a koszorúra. Felfüggesztéshez kb. 1 m hosszú, duplán vezetett kockás szalagot használunk. Erre erősítjük a lila szaténzalagot és még egy keskeny, kockás szalagot is.

JÁTÉK A BETŰKKEL

Az ábrák nevét írd a megfelelő vízszintes sorba!

Olvasd el felülről lefelé a vastag keretbe került szót!

K é p k a v a l k á d

A Lajtorja elkészítésében részt vettek:
Bajiné Takács Margit, Csontos Zoltánné, Dióssyné Nanszák Andrea, Engszler Attila, Kálmándi Zoltánné
Kurgyisné Nagy M. Zsuzsa, Szakál László, Szilágyi Tamás

Készült a DELA kft. nyomdájában, Felelős vezető: Ujvári Béla, Tel.: 52/533-183

Felelős kiadó: Ember Sándor igazgató
Lapzárta: 2013-10-16